

بررسی مولکولی حذف های خوشه ژنی بتا- گلوبین در افراد کم خون مراجعه کننده به آزمایشگاه ژنتیک بیمارستان کودکان امیرکلا

محمد رضا احمدی فرد (MSc)^۱، هاله اخوان نیاکی (PhD)^{۲*}، حسن محمودی نسلی (MD)^۳، علی بنی هاشمی (BSc)^۴،

ماندانا عزیزی (BSc)^۴، نرگس موسوی (MSc)^۱، رقیه پور باقر (MSc)^۱، رضا یوسفی کمانگری (BSc)^۴

- ۱- دانشگاه علوم پزشکی بابل
- ۲- مرکز تحقیقات بیولوژی سلولی و مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی بابل
- ۳- مرکز تحقیقات بیماریهای غیر واگیر کودکان امیرکلا، دانشگاه علوم پزشکی بابل
- ۴- آزمایشگاه ژنتیک بیمارستان کودکان امیرکلا، دانشگاه علوم پزشکی بابل

دریافت: ۹۰/۵/۱۲، اصلاح: ۹۰/۸/۱۸، پذیرش: ۹۰/۹/۱۰

خلاصه

سابقه و هدف: دلتا بتا تالاسمی و پایداری ارشی هموگلوبین جنینی (Hereditary Persistence of Fetal Hemoglobin, HPFH) (حالتهای هتروژنی هستند که با افزایش هموگلوبین جنینی (Hemoglobin Fetal, Hb F) همراه می باشند. جهش های مربوطه از نوع حذف ژنی می باشند که با روش های معمول هماتولوژیک قابل تشخیص نمی باشند. این مطالعه به منظور تشخیص مولکولی افراد کم خون دارای حذف خوشه ژنی بتا گلوبین مراجعه کننده به آزمایشگاه ژنتیک بیمارستان کودکان امیرکلا انجام شد.

مواد و روشهای: این مطالعه مقطعی بر روی ۳۰ بیمار کم خون (۱۴ زن و ۱۶ مرد) با اندازه های هماتولوژیک (Hb A₂, MCH < 27 pg, MCV < 80 fl) که فاقد جهش های شایع ژن بتا گلوبین بودند، انجام شد. نمونه ها با روش مولکولی Gap-PCR برای ۳ حذف شایع ژن بتا گلوبین شامل دلتا بتا تالاسمی سیسیلی، وارونگی- حذف شدگی آسیابی هندی و هموگلوبین لپور بررسی شدند.

یافته ها: حذف های سیسیلی، آسیابی- هندی و هموگلوبین لپور هر کدام به ترتیب در ۶ نفر (۲۰٪)، ۶ نفر (۲۰٪) و ۱ نفر (۳٪) بیماران وجود داشت و در ۱۷ مورد جهش ناشناخته باقی ماند.

نتیجه گیری: نتایج مطالعه نشان داد که انواع حذف در خوشه ژنی بتا گلوبین در این منطقه وجود دارد. بنابراین با غربالگری قبل از ازدواج و تشخیص پیش از تولد می توان موجب افزایش کارایی برنامه پیشگیری تالاسمی مازور شد.

واژه های کلیدی: دلتا- بتا تالاسمی، هموگلوبین لپور، واکنش زنجیره ای پلیمراز.

مقدمه

میلیون نفر ناقل بتا تالاسمی بوده و سالانه حدود ۵۶ هزار نوزاد مبتلا به بتا تالاسمی مازور در دنیا متولد می شوند (۱ و ۲). تالاسمی مهمترین اختلال ژنتیکی در ایران می باشد. بیش از ۲ میلیون ناقل بتا تالاسمی و حدود ۱۵ هزار فرد مبتلا به بتا تالاسمی مازور در ایران وجود دارند (۳). تاکنون بیش از ۲۰۰ نوع موتاسیون در ژن بتا گلوبین شناسایی شده است که شایع ترین آنها شامل جابجایی تک نوکلئوتیدی، حذف و یا اضافه شدن یک قطعه الیگونوکلئوتیدی می باشد (۴ و ۵).

بتا تالاسمی یکی از شایع ترین بیماری های تک ژنی در جهان می باشد که با کاهش و یا عدم سنتز زنجیره بتا گلوبین همراه می باشد که در نتیجه آن ساخت هموگلوبین کاهش یافته و باعث کم خونی می شود. این بیماری در کشورهای منطقه مدیترانه، خاورمیانه، آسیای مرکزی، هندوستان، جنوب چین، شرق دور، شمال آفریقا و آمریکای جنوبی شیوع بیشتری دارد (۱). حدود ۲۷۰ میلیون نفر در جهان دارای یک نقص در سنتز هموگلوبین می باشند که از این میان حدود ۸۰

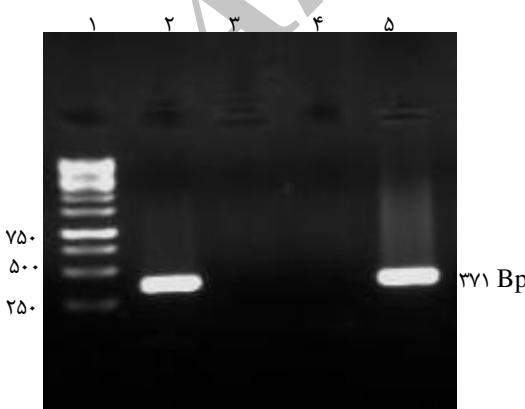
* این مقاله حاصل پایان نامه محمد رضا احمدی فرد دانشجوی کارشناسی ارشد ژنتیک و طرح تحقیقاتی به شماره ۸۹۲۸۵۲۵ دانشگاه علوم پزشکی بابل می باشد.

** مسئول مقاله:

شده را در بر می گیرند، مورد استفاده قرار گرفت. در صورت وجود حذف، دو آغازگر به هم نزدیک شده و تکثیر DNA صورت می گیرد و اگر حذفی صورت نگرفته باشد دو آغازگر به علت فاصله زیاد قادر به تکثیر DNA نمی باشد و محصولی تولید نمی شود (۸). طول قطعات تکثیر شده مورد انتظار برای هر حذف PCR بر اساس موقعیت آغازگرهای به کار گرفته شده، مشخص است. واکنش PCR در حجم ۲۵ میکرولیتر که شامل ۱۰۰ نانوگرم DNA ژنومی، ۱۰ پیکومول از هر آغازگر، آنزیم DNA پلیمراز (Taq) (1Unit)، (10mM Tris-HCl، ۱.۲۵mM MgCl₂، ۵۰mM KCl، pH 8.۳) PCR buffer که همگی از شرکت Roche آلمان خریداری شدند، انجام شد. توالی پرایمربا بر اساس تحقیق Graig و همکاران (۸) که توسط شرکت Bioneer ساخته شده، مشخص می باشد (جدول ۱). این پرایمربا اجازه بررسی حذف های سیسیلی و اروونگی- حذف شدگی آسیابی هندی و هموگلوبین لپور را می دهند. واکنش PCR نیز همین تحقیق انجام شد. برای مشاهده محصولات از ژل آگارز ۱٪ در حضور سایز مارکر ۲۵۰ جفت بازی استفاده شد.

یافته ها

۳۰ بیمار کم خون مشکوک به دلتا-بنا تالاسمی با اندکس های هماتولوژیک (pg) RBC= $۵/۶\pm ۰/۷$ ($x 10^6/\mu\text{l}$) MCV= $۸۶\pm ۵/۴$ (fl) و HbF= $۵/۵\pm ۶/۲\%$ و HbA2= $۳/۹\pm ۱/۷\%$. MCH= $۲۱/۸\pm ۲/۲$ بررسی مولکولی قرار گرفتند. پس از تکثیر DNA به روش Gap-PCR در بیماران دارای دلتا- بنا تالاسمی سیسیلی، دلتا-بنا تالاسمی هندی- آسیابی و هموگلوبین لپور به ترتیب یک قطعه به طول ۳۷۱، ۱۱۵۰ و ۳۷۱ جفت باز مشاهده شد. این آزمایشات نشان داد که ۶ بیمار ناقل دلتا- بنا تالاسمی سیسیلی، ۶ بیمار ناقل دلتا- بنا تالاسمی هندی- آسیابی و یک بیمار ناقل هموگلوبین لپور بودند و در ۱۷ مورد هیچجک از انواع جهشها بررسی شده، وجود نداشت. نتایج تکثیر DNA در بیماران دلتا- بنا تالاسمی آسیابی- هندی، هموگلوبین لپور و دلتا- بنا تالاسمی سیسیلی متفاوت بود (تصاویر ۱-۳). شاخص های هماتولوژیک این بیماران نیز بر اساس نوع جهش با هم متفاوت بود (جدول ۲).

شکل ۱. نتیجه PCR دلتا بنا تالاسمی آسیابی- هندی. ستون ۱ نشانگر طول قطعات (250 bp DNA ladder)، ستون ۲ و ۵ محصول تکثیر DNA مربوط به فرد ناقل دلتا بنا تالاسمی آسیابی- هندی را نشان میدهد. ستون ۳ و ۴ مربوط به فرد فاقد این نوع جهش می باشد.

جهش هایی که موجب حذف قطعات بزرگ از ژن بنا گلوبین شوند ناشایع می باشند و ممکن است علاوه بر ژن بنا، سایر ژنهای را نیز در بر گیرند و حالت ناهمگنی از تالاسمی تحت عنوان دلتا- بنا تالاسمی یا پایداری ارثی هموگلوبین (HPFH) را ایجاد کنند (۸-۵). افراد هتروزیگوت برای این حالت دارای کم خونی میکروسیتیک هایپوکرومیک خفیفی می باشند و هموگلوبین A2 آنها نرمال یا کاهش یافته و هموگلوبین F آنها معمولاً افزایش نشان می دهد (۷و۸). با توجه به ناحیه حذف شده در خانواده ژنی بنا گلوبین طول قطعات متفاوت می باشند و بر این اساس انواع مختلف دلتا بنا تالاسمی وجود دارد که شایع ترین آنها شامل حذفهای سیلیسی، چینی، اسپانیایی، هموگلوبین لپور و حذف و اروونگی ترکی و آسیابی هندی می باشند (۸).

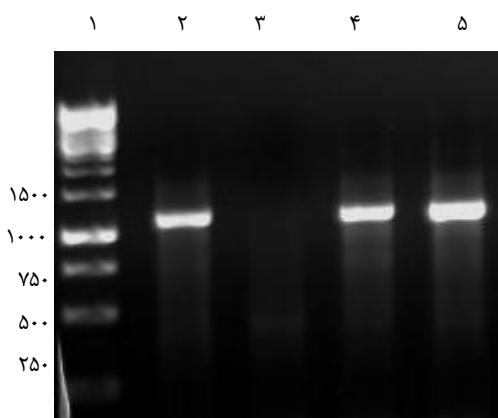
بررسی های انجام شده در جمعیتهای مختلف جهان و نیز مطالعات محدود در ایران نشان میدهد که هر جمیت یا منطقه طیف جهشها مختص خود را دارد (۸-۱۷). لذا با توجه به هتروزن بودن جمیت ایران و متفاوت بودن جهش ها در هر منطقه و نیز گزارش موارد دلتا بنا تالاسمی در اکثر جمیت های با شیوع قابل توجه بنا تالاسمی، شناسایی حذف های احتمالی دلتا بنا تالاسمی در جمیت شمال کشور که ۸ تا ۱۰ درصد آنها ناقل بنا تالاسمی می باشند (۱۸) و تاکنون نیز هیچ گزارش از انواع جهشها دلتا- بنا تالاسمی در این منطقه ارائه نشده است، از اهمیت خاصی برخوردار است. از آنجا که موارد خاص دلتا- بنا تالاسمی با آزمایشات معمول هماتولوژیک و توالی یابی قابل تشخیص نمی باشند، شناسایی این جهش ها با روش سریع، ساده و ارزان Gap-PCR جهت تشخیص ناقلين و پیشگیری از تولد نوزادان مبتلا به تالاسمی مائزور در زوجین مستعد حائز اهمیت می باشد.

هدف از این مطالعه تعیین طیف انواع جهش های شایع دلتا- بنا تالاسمی در افراد کم خون مراجعه کننده به آزمایشگاه ژنتیک امیرکلا و در نتیجه تسهیل مشاوره و ارتقای کیفیت غربالگری و تشخیص مولکولی جهت پیشگیری از تولد نوزادان تالاسمی مائزور می باشد.

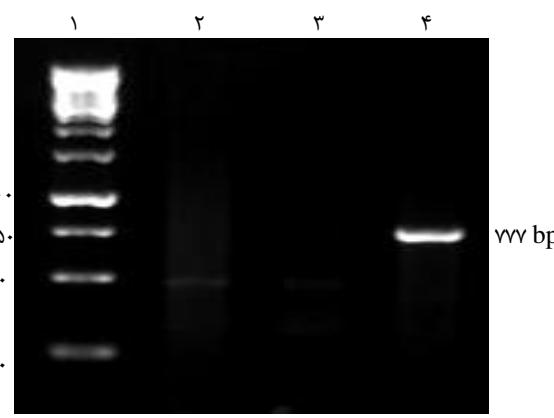
مواد و روشها

این مطالعه مقطعی بر روی ۳۰ بیمار مشکوک به حذف در خوشه ژنی بنا گلوبین مراجعه کننده به آزمایشگاه ژنتیک بیمارستان کودکان امیرکلا با اندکس های هماتولوژیک (Hb A₂<27 pg, MCV<80 fl), MCV>80 fl, Hb A₂ متغیر و F N (آسیابی- هندی) و آنچه از این مطالعه متفاوت باشد، این است که براساس بررسی های مولکولی جهش های شایع ژنهای آلفا و بنا گلوبین و دارای هاپلوتیپهای یکسان (هوموزیگوت) و در نتیجه احتمال حذف در خوشه ژنی بنا گلوبین بودند، انجام شد. جهش در ژنهای آلفا و بنا گلوبین با استفاده از روش Gap PCR یا RFLP مورد بررسی قرار گرفت (۱۹). از کلیه بیماران رضایت نامه کتبی جهت انجام مطالعه اخذ شد.

بررسی مولکولی دلتا بنا تالاسمی: برای هر بیمار ۵/۰ سی سی نمونه خون حاوی ماده ضد انقاد EDTA جهت استخراج DNA به روش Alkaline lysis مورد استفاده قرار گرفت. بررسی مولکولی با استفاده از روش Gap-PCR که برای مشخص کردن حذف های شناخته شده می باشد، انجام شد. در این روش برای هر جهش دو آغازگر اولیگونوکلئوتیدی که دو طرف ناحیه حذف

شکل ۳. نتیجه PCR مربوط به دلتا بتا تالاسمی سیسیلی. ستون ۱ نشانگر طول قطعات (250 bp DNA Ladder)، ستون های ۲ و ۴ محصول تکثیر DNA مربوط به فرد ناقل دلتا بتا تالاسمی سیسیلی را نشان میدهد. ستون ۳ مربوط به فرد فاقد این نوع جهش می باشد.

شکل ۲. نتیجه PCR برای هموگلوبین لپور. ستون ۱ نشانگر طول قطعات (250 bp DNA Ladder) و ستون ۴ محصل تکثیر DNA مربوط به فرد ناقل هموگلوبین لپور را نشان می دهد. ستون های ۲ و ۳ مربوط به فرد فاقد این نوع جهش می باشد.

جدول ۱. توالی آغازگرهای استفاده شده و طول قطعات تکثیر یافته برای جهش های مختلف

حذف		توالی آغازگر	موقعیت آغازگر بر روی زن	طول قطعه تکثیر یافته
سیسیلی	چپ	5' TTGGGTTCTGATAGGCACGTG 3'	۵۴۹۷۲-۵۴۹۹۲	جفت باز ۱۱۵۰
	راست	5' TAGATCCCTTGCCATTATG 3'	۶۹۵۰۰-۶۹۴۸۱	
آسیایی-هندي	چپ	5' GAGCTGAAGAAAATCATGTGTGA 3'	۴۱۰۲۲-۴۱۰۰۰	جفت باز ۳۷۱
	راست	5' GCAGCCTCACCTTCTTCATGG 3'	۶۳۹۰۷-۶۳۸۸۶	
هموگلوبین لپور	چپ	5' GACACACATGACAGAACAGCCAAT 3'	۵۴۵۸۶-۵۴۶۱۰	جفت باز ۷۷۷
	راست	5' CATT CGTCTGTTCCCATTCTA 3'	۶۲۷۶۳-۶۲۷۴۲	

جدول ۲. شاخص های خون شناسی در ۳۰ فرد کم خون بررسی شده

HbF(%)	HbA2(%)	Hb(g/dl)	MCH(pg)	MCV(fL)	RBC(x106/ μ l)	تعداد	حذف
۸/۴±۷/۴	۲/۲±۱/۳	۱۲±۰/۹	۲۳/۱±۲	۷۲±۴/۵	۵/۱±۰/۶	۶	سیسیلی
۱۴/۶±۱	۲/۵±۱/۱	۱۳/۶±۱/۳	۲۳/۸±۰/۹	۷۲/۸±۳/۵	۵/۶±۰/۷	۶	آسیایی-هندي
۱	۳/۷	۱۳/۶	۲۰	۶۴	۶/۵	۱	هموگلوبین لپور
۱/۸±۳/۶	۴/۶±۱/۳	۱۱/۷±۱/۷	۲۱±۲/۱	۶۶/۵±۵/۳	۵/۷±۰/۷	۱۷	حذف ناشناخته

MCV: میانگین حجم گویچه ای، HbF: میانگین هموگلوبین گویچه ای، HbA2: هموگلوبین جنینی ($\alpha_2\delta_2$) ($\alpha_2\gamma_2$). مقادیر ذکر شده در جدول نماینگر میانگین \pm انحراف از معیار (mean \pm SD) است.

به ترتیب شایع ترین جهش ها، هموگلوبین لپور، دلتا- بتا تالاسمی سیسیلی، دلتا- بتا تالاسمی هندی- آسیایی و دلتا- بتا تالاسمی ترکی گزارش شد (۱۱). اما در این مطالعه هموگلوبین لپور کمترین فراوانی را داشت، این تفاوت مشاهده شده در توزیع جهش ها باز دیگر تاکیدی بر لازمه تعیین طیف و فراوانی جهشهای هر منطقه می باشد. مطالعاتی که پیرامون حذف های خانواده ژنی بتا گلوبین در کشورهای اطراف ایران انجام شده نیز نشان می دهد که انواع حذفهای موجود در خوش ژنی بتا گلوبین در کشورهای تالاسمی خیز متفاوت است.

بحث و نتیجه گیری

در این مطالعه جهش دلتا بتا تالاسمی در ۱۳ مورد شناسایی شد. ۶ مورد (۴۶%) دلتا بتا تالاسمی سیسیلی و ۶ مورد (۴۰%) حذف- وارونگی هندی- آسیایی از شایع ترین جهش ها بودند و هموگلوبین لپور تنها در یک مورد (۳٪) مشاهده شد. نتایج این مطالعه با فراوانی های گزارش شده توسط Esteghamat و همکاران در ایران همخوانی دارد (۱۰). در یک مطالعه دیگر در ایران که توسط Babashah و همکاران بر روی ۲۶ بیمار از کل استانهای ایران صورت گرفت

این ناحیه حذف شده نقش مهمی در تکامل ژن بتا گلوبین دارد (۱۵). نتایج دیگر مطالعات نشان می دهد که جمعیت ایران از نظر پراکندگی چesh ها بسیار ناهمگون می باشد و طیف چesh ها در هر منطقه متفاوت است. لذا شناسایی طیف چesh های شایع در هر منطقه موجب سهولت و سرعت بخشنیدن شناسایی افراد ناقل در آزمایشات مولکولی و تشخیص پیش از تولد می شود (۱۶ و ۱۷). بررسی مولکولی سایر چeshهای حذفی گزارش شده در ایران یا کشورهای همسایه بر روی نمونه های ناشناخته میتواند در تعیین دقیقتر اپیدمیولوژی مولکولی این بیماری و افزایش دقت و تسریع شناسایی مولکولی تالاسمی کمک کننده باشد (۱۸ و ۱۹).

همچنین از آنجا که اکثر افراد مبتلا به دلتا- بتا تالاسمی و پایداری ارثی هموگلوبین جنینی (HPFH) و سایر حذف های ژن بتا گلوبین، دارای هموگلوبین جنینی (Hb F) افزایش یافته هستند، توصیه می شود که در آزمایشات غربالگری قبل از ازدواج علاوه بر سایر تست های هماتولوژیک میزان هموگلوبین جنینی (Hb F) نیز بررسی شود.

تقدیر و تشکر

بدینوسیله از حمایت مالی معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی بابل و همچنین از مساعدت و همکاری کلیه بیماران و خانواده های محترم آنها تشکر و قدردانی می گردد.

بta تالاسمی شایع ترین بیماری ژنتیکی در ایران می باشد و بسیار ناهمگون است. با توجه به خطر ۲۵ درصدی تولد فرزند تالاسمی مازور در هر بارداری برای زوجین ناقل این بیماری، آزمایشات غربالگری قبل از ازدواج برای جلوگیری از تولد فرزندان مبتلا به بتا تالاسمی مازور یکی از اولویت های بهداشتی در ایران می باشد. برای این منظور ابتدا زوجین را بر اساس آزمایشات هماتولوژیک و اندازه گیری Hb A₂ و MCH MCV در غربالگری و پس از آن افراد مشکوک به تالاسمی را برای تشخیص نوع چesh با آزمایشات مولکولی بررسی می کنند. در این میان افرادی وجود دارند که کم خونی خفیفی دارند ولی Hb A₂ آنها نرمال است و ممکن است گاهها در روند غربالگری شناسایی نشوند یا علی رغم شناسایی در غربالگری اولیه و انجام بررسی های مولکولی معمول و حتی تعیین توالی DNA، چesh آنها ناشناخته باقی می ماند و در نتیجه ممکن است این افراد در صورت داشتن حذف در خوشه ژنی بta گلوبین و ازدواج با یک فرد ناقل تالاسمی، صاحب نوزاد مبتلا به تالاسمی مازور شوند.

در هندوستان HPFH-3 بیشترین شیوع را دارد و پس از آن حذف-وارونگی هندی-آسیایی و دلتا- بتا تالاسمی ویتنامی قرار دارند (۱۲). در مطالعاتی که در ترکیه صورت گرفت حذف- وارونگی ترکیه ای که شامل وارونگی یک قطعه ۷/۶Kb و حذف دو قطعه ۱۱/۵ Kb از انتهای^۱ و Kb ۱/۶ از انتهای^۲ زنجیره بتا می باشد، دیده شده است (۱۳). علاوه بر آن یک حذف ۳.۰Kb نیز در نوع دیگری از دلتا- بتا تالاسمی در ترکیه گزارش شده است (۱۴). در یک مطالعه که در یونان انجام شد حذفی به طول ۷.۲Kb در زنجیره بتاگلوبین اتفاق افتاد که

Molecular Investigation of Beta Globin Gene Cluster Deletions in Anemic Patients Referred to the Genetic Laboratory of Amirkola Children Hospital (Iran)

M.R. Ahmadi Fard (MSc)¹, H. Akhavan Niaki (PhD) ^{2,4 *}, H. Mahmoodi Nesheli (MD)³, A. Banihashemi (BSc)⁴, M. Azizi (BSc) ⁴, N. Mousavi (MSc) ¹, R. Pourbagher (MSc) ¹, R. Yousefi Kamangari (BSc)⁴

1. Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran
2. Cellular and Molecular Biology Research Center, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran
3. Non Communicable Pediatric Diseases Research Center, Amirkola Hospital, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran
4. Genetic laboratory of Amirkola Children Hospital, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

J Babol Univ Med Sci; 14(3); May 2012; pp: 13-18.

Received: Aug 3rd 2011, Revised: Nov 9th 2011, Accepted: Dec 1st 2011.

ABSTRACT

BACKGROUND AND OBJECTIVE: Hereditary persistence of fetal hemoglobin (HPFH) and $\delta\beta$ -thalassemia are heterogeneous disorders characterized by elevated levels of fetal hemoglobin (Hb F). Deletional mutations are responsible for the disease and are not recognized by routine hematological tests. The aim of this study was to perform a molecular characterization of beta globin gene cluster deletions in anemic patients referred to the genetic laboratory of Amirkola children hospital.

METHODS: In this cross sectional study, thirty patients (14 females and 16 males) with mild microcytic hypochromic anemia with hematologic index (MCV<80 fl, MCH<27 pg, variable HbA₂ and high level of Hb F) were tested for the 3 common delta beta deletional mutations: Sicilian $\delta\beta$ -thalassemia, Asian-Indian inversion-deletion $\gamma\delta\beta$ -thalassemia and hemoglobin Lepore using Gap-PCR technique.

FINDINGS: Sicilian, Asian-Indian $\gamma\delta\beta$ -thalassemia deletions as well as the Hb Lepore were found respectively in 6 (20%), 6 (20%) and 1 (3.33%) patients and 17 cases remained uncharacterized.

CONCLUSION: Regarding the presence of different forms of deletion in beta globin gene cluster in this region, molecular characterization of these mutations is important in at risk couples presenting microcytic anemia and should be considered in premarital screening and prenatal diagnosis centers for a more efficient thalassemia major prevention program.

KEY WORDS: *Delta beta thalassemia, PCR, Hemoglobin Lepore.*

*Corresponding Author;

Address: Cellular and Molecular Biology Research Center, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

Tel: +98 111 2234650

E-mail: halehakhavan@yahoo.com

References

1. Weatherall DJ, Clegg JB, Gibbons R. The thalassaemia syndromes. 4th ed. Oxford/Malden, MA: Blackwell Science 2001; pp: 192-247, 846.
2. Modell B, Darlison M. Global epidemiology of haemoglobin disorders and derived service indicators. Bull World Health Organ 2008;86(6):480-7.
3. Vichinsky EP. Changing patterns of thalassemia worldwide. Ann N Y Acad Sci 2005;1054:18-24.
4. Abolghasemi H, Amid A, Zeinali S, et al. Thalassemia in Iran: epidemiology, prevention, and management. J Pediatr Hematol Oncol 2007;29(4):233-8.
5. Giardine B, van Baal S, Kaimakis P, et al. Hb Var database of human hemoglobin variants and thalassemia mutations: 2007 update. Hum Mutat 2007;28(2):206.
6. Chui DH, Hardison R, Riemer C, et al. An electronic database of human hemoglobin variants on the World Wide Web. Blood 1998;91(8):2643-4.
7. Panyasai S, Fucharoen S, Surapot S, Fucharoen G, Sanchaisuriya K. Molecular basis and hematologic characterization of $\delta\beta$ -thalassemia and hereditary persistence of fetal hemoglobin in Thailand. Haematologica 2004; 89(7):777-81.
8. Craig JE, Barnetson RA, Prior J, Raven JL, Thein SL. Rapid detection of deletions causing delta beta thalassemia and hereditary persistence of fetal hemoglobin by enzymatic amplification. Blood 1994;83(6):1673-82.
9. Joly P, Lacan P, Garcia C, Couprie N, Francina A. Identification and molecular characterization of four new large deletions in the β -globin gene cluster. Blood Cells Mol Dis 2009;43(1):53-7.
10. Esteghamat F, Imanian H, Azarkeivan A, Pourfarzad F, Almadani N, Najmabadi H. Screening of Iranian thalassemic families for the most common deletions of the beta-globin gene cluster. Hemoglobin 2007;31(4):463-9.
11. Babashah S, Jamali S, Mahdian R, et al. Detection of unknown deletions in beta-globin gene cluster using relative quantitative PCR methods. Eur J Haematol 2009;83(3):261-9.
12. Nadkarni A, Wadia M, Gorakshakar A, Kiyama R, Colah RB, Mohanty D. Molecular characterization of delta beta-thalassemia and hereditary persistence of fetal hemoglobin in the Indian population. Hemoglobin 2008;32(5):425-33.
13. Oner C, Oner R, Balkan H, et al. Molecular analysis of the Turkish form of deletion-inversion (delta beta)(0) thalassaemia. Br J Haematol 1997;96(2):229-34.
14. Oner R, Oner C, Erdem G, et al. A novel (delta beta) (0)-thalassemia due to a approximately 30-kb deletion observed in a Turkish family. Acta Haematol 1996;96(4):232-6.
15. Chakalova L, Osborne CS, Dai YF, et al. The Corfu $\delta\beta$ -thalassemia deletion disrupts γ -globin gene silencing and reveals post-transcriptional regulation of HbF expression. Blood 2005;105(5):2154-60.
16. Guzmán LF, Perea FJ, Morales-González KR, et al. Characterization of the 5' and 3' breakpoints of the Spanish ($\delta\beta$)(0)-thalassemia deletion in Mexican patients. Hemoglobin 2011;35(1):80-3.
17. Phylipsen M, Gallivan MV, Arkesteijn SG, Hartevelde CL, Giordano PC. Occurrence of common and rare δ -globin gene defects in two multiethnic populations: thirteen new mutations and the significance of δ -globin gene defects in β -thalassemia diagnostics. Int J Lab Hematol 2011;33(1):85-91.
18. Habibzadeh F, Yadollahie M, Merat A, Haghshenas M. Thalassemia in Iran: an overview. Arch Iran Med 1998;1(1): 27-34.
19. Akhavan-Niaki H, Derakhshandeh-Peykar P, Banihashemi A, et al. A comprehensive molecular characterization of beta thalassemia in a highly heterogeneous population. Blood Cells Mol Dis 2011;47(1):29-32.
20. Rahim F, Saki N, Jalalaifar MA. The role of gene mutations detection in defining the spectrum of β - thalassemia in various ethnic regions. In: Plaseska-Karanfilska D. Human genetic diseases. 1st ed. Croatia: In Tech Company 2011; pp: 109-20.